

హెబ్రీయులకు వ్రాసిన లేఖ

1 దేవుడు గతంలో ప్రవక్తల ద్వారా ఎన్నో సార్లు, ఎన్నో విధాలుగా మన పూర్వీకులతో మాట్లాడాడు. ²అన్నిటిపై తన కుమారుణ్ణి వారసునిగా నియమించాడు. ఆయన ద్వారా ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించాడు. ఈ చివరి రోజుల్లో ఆయన ద్వారా మనతో మాట్లాడాడు. ³కుమారుడు దేవుని మహిమ యొక్క ప్రకాశం. తండ్రి యొక్క ఉనికిలో పరిపూర్ణ ఉనికిగలవాడు. కుమారుడు శక్తివంతమైన తన మాటతో అన్నిటినీ సౌష్ఠించి సంరక్షిస్తున్నాడు. పాపపరిహారం చేసాక ఈయన పరలోకంలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ, మహా తేజస్వీయైన దేవుని కుడివైపు కూర్చున్నాడు. ⁴ఆయన దేవదూతలకన్నా గొప్పవాడు. దానికి తగ్గట్టుగా ఆయన గొప్ప పేరు కూడా వారసత్వం పొందాడు. దేవదూతలకన్నా కుమారుడు గొప్పవాడు.

⁵ఎందుకంటే దేవుడు ఏ దేవదూతతో కూడా ఈ విధంగా ఆనలేడు:

“నీవు నా కుమారుడవు, నేడు నేను నీ తండ్రినయ్యాను.” కీర్తన 2:7

మరొక చోట:

“నేనతనికి తండ్రినౌతాను. అతడు నా కుమారుడౌతాడు.” 2 సమూయేలు 7:14

⁶మరొకచోట, దేవుడు తన మొదటి సంతానాన్ని ఈ ప్రపంచంలోకి తీసుకొని వచ్చినప్పుడు ఈ విధంగా అన్నాడు:

“దేవదూతలు ఆయన్ని ఆరాధించాలి!”
ద్వితీయోపదేశ 32:43

⁷దేవదూతల గురించి దేవుడు మాట్లాడుతూ:

“దేవుడు తన దూతల్ని ఆత్మలుగాను తన పేవకుల్ని అగ్ని జ్వాలల్లా చేస్తాడు!”
కీర్తన 104:4

⁸కాని కుమారుణ్ణి గురించి ఈ విధంగా అన్నాడు:

“ఓ దేవా! నీ సింహాసనం చిరకాలం వుంటుంది. నీతి నీ రాజ్యానికి రాజదండంగా వుంటుంది.

⁹ నీవు నీతిని ప్రేమించి దుర్బితిని దేస్వీంచావు. అందువల్ల దేవుడు! నీ దేవుడు ఆనందమనే

మనానతో నిన్ను అభిషేకించి నీ స్నేహితులందరికన్నా నిన్ను అధికంగా గౌరవించాడు.”

కీర్తన 45:6-7

¹⁰ ఆయనింకా ఈ విధంగా అన్నాడు:

“ఓ ప్రభూ! ఆదిలో ఈ ప్రపంచానికి నీవు పునాదులు వేశావు. ఆకాశాలను నీ చేతుల్లో సృష్టించావు.

¹¹ అవి నశించిపోతాయి ఒక వస్త్రంలా పాతబడతాయి. కాని, నీవు చిరకాలం వుంటావు.

¹² వాటిని నీవు ఒక వస్త్రంలా మడుస్తావు. వాటిని నీవు దున్నులు మార్చినట్లు మారుస్తావు. కాని నీవు మాత్రం అలాగే వుంటావు! నీ సంవత్సరములకు అంతలేదు!” కీర్తన 102:25-27

¹³దేవుడు ఏ దేవదూతతోనైనా:

“నీ శత్రువుల్ని నీ పాద పీఠంగా చేసేవరకు నా కుడివైపు కూర్చో.” కీర్తన 110:1

అని ఎన్నడైనా అన్నాడా?

¹⁴ ఈ దేవదూతలందరూ సేవ చేయటానికి వచ్చిన ఆత్మలే కాదా! రక్షణ పొంది వ్యక్తుల సేవ చేయటానికే గదా దేవుడు విశ్వను పంపింది?

జాగ్రత్తపడమని హెచ్చరిక

2 అందువల్ల, మనం విన్న సత్యాలను మనం ముందుకన్నా యింకా ఎక్కువ జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. అప్పుడే మనం వాటికి దూరమైపోము. ²దేవదూతలు చెప్పిన సందేశంలో సత్యం ఉందని రుజువైంది.* ఆ సందేశాన్ని అనుసరించని వానికి దాన్ని వీనని వానికి తగిన శిక్ష లభించింది. ³మరి, అటువంటి మహాత్తరమైన రక్షణను మనం గమనించకపోతే శిక్షనుండి ఏ విధంగా తప్పించుకోగలం? ఈ రక్షణను గురించి మొట్ట మొదట మన ప్రభువు ప్రకటించాడు. ఆ సందేశాన్ని విన్న వాళ్ళు అందులో ఉన్న సత్యాన్ని మనకు వెల్లడి చేసారు. ⁴దేవుడు ఎన్నో సూచనల్ని, అద్భుతాల్ని, మహిమల్ని చూపాడు. తన యిష్టాను సారం పరిశుద్ధాత్మ యొక్క వరాల్ని పంచి పెట్టాడు. తద్వారా ఆ సందేశంలో ఉన్న సత్యాన్ని మనకు రుజువు చేసాడు.

దేవదూతలు ... రుజువైంది సీనాయి పర్వతం మీద దేవుడు దేవదూతల ద్వారా మోషేకు యిచ్చిన ఆదేశం.

యేసు మానవజన్మవైతలం

5 మనం మాట్లాడుతున్న ప్రపంచాన్ని, అంటే రాబోవు ప్రపంచాన్ని దేవుడు తన దూతలకు లోపర్ప లేడు. 6 ధర్మశాస్త్రంలో ఒకచోట ఈ విధంగా వ్రాయ బడింది:

“మానవుణ్ణి గురించి నీవారోచించటానికి అతడెంతటి వాడు? మానవ కుమారుణ్ణి నీవు చూడడానికి అతడెంతటి వాడు?”

7 నీవతనికి దేవదూతలకన్నా కొద్దిగా తక్కువ స్థానాన్ని యిచ్చావు! కీర్తి గౌరవమనే కిరీటాన్ని నీవతనికి తాడిగించి,

8 అన్నిటిని అతని పాదాల క్రిందవుంచావు.”
క్రీస్తు 8:4-6

దేవుడు అన్నిటిని ఆయన పాదాల క్రింద ఉంచాడు అంటే, ప్రతి ఒక్కటి ఆయన అధికారానికి లోబడి ఉండాలన్నమాట. కాని ప్రస్తుతం, అన్ని ఆయన ఆదీనంలో ఉన్నట్లు మనకు కనిపించటం లేదు. 9 యేసు, దేవదూతల కన్నా కొంత తక్కువ వానిగా చేయ బడ్డాడు. అంటే ఆయన మానవులందరి కోసం మరణించాలని, దేవుడాయన్ని అనుగ్రహించి ఈ తక్కువ స్థానం ఆయనకు యిచ్చాడు. యేసు కష్టాలను అనుభవించి మరణించటంవలన ‘మహిమ, గౌరవము’ అనే కిరీటాన్ని ధరించగలిగాడు.

10 దేవుడు తన కుమారుల్లో చాలామంది తన మహిమలో భాగం పంచుకొనేటట్లు చెయ్యాలని, వాళ్ళ రక్షణకు కారకుడై నలువంటి యేసును కష్టాలను భవించజేసి, ఆయనలో పరిపూర్ణత కలుగ చేసాడు. ఎవరికోసం, ఎవరిద్వారా, ఈ ప్రపంచం సృష్టించ బడిందో ఈ దేవుడు ఈ విధంగా చేయటం ధర్మమే! యేసు మానవుల్ని పవిత్రం చేసాడు. 11 ఆయన పవిత్రం చేసిన ప్రజలు, పవిత్రం చేసే ఆయన ఒకే కుటుంబానికి చెందిన వాళ్ళు. అందువలనే, వాళ్ళు తన సోదరులని చెప్పుకోవటానికి యేసు సిగ్గుపడటం లేదు. 12 ఆయన ఈ విధంగా అన్నాడు:

“నిన్ను గురించి నా సోదరులకు తెలియ చేస్తాను. సభలో, నిన్ను స్తుతిస్తూ పాటలు పాడతాను!”
క్రీస్తు 22:22

13 మరొక చోట

“నేను దేవుణ్ణి నమ్ముతున్నాను!”
యెషయా 8:17
అంతేకాక ఇలా కూడా అన్నాడు:

“నేను, దేవుడు నాకిచ్చిన సంతానం యిక్కడ ఉన్నాము!”
యెషయా 8:18

14 ఆయన ‘సంతానము’ పిలువబడిన వాళ్ళు రక్ష మాంసాలగల ప్రజలు. యేసు వాళ్ళలా అయిపోయి

వాళ్ళ మానవజన్మ జాన్ని పంచుకొన్నాడు. ఆయన తన మరణం ద్వారా మరణంపై అధికారమున్న సైతాన్ను నాశనం చేయాలని ఇలా చేశాడు. 15 తద్వారా జీవితాంతం మరణానికి భయపడి జీవించే వాళ్ళకు స్వేచ్ఛ కలిగించాడు.

16 జానికి, ఆయన దేవదూతలకు సహాయం చెయ్యాలని రాలేదు. అబ్రాహాము సంతానానికి సహాయం చెయ్యాలని వచ్చాడు. 17 ఈ కారణంగా ఆయన అన్ని విధాల తన సోదరులను పోలి జన్మించ వలసి వచ్చింది. ఆయన సహాయాజకుడై తన ప్రజలపై దయ చూపటానికి మానవ జన్మవైతాడు. ఆయన ప్రజల పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం చెయ్యాలని వారిలో ఒకడాయెను. 18 శోధన సమయాల్లో యేసు కష్టాలను అనుభవించాడు. కనుక యిప్పుడు శోధనలకు గురౌతున్న వాళ్ళకు ఆయన సహాయం చేయగలడు.

యేసు మోషే కన్నా గొప్పవాడు

3 పరలోక దేవుని పిలుపులో పాలివారైన సోదరులారా! మీరు పవిత్రత గలవాళ్ళు. మనం బహిరంగంగా విశ్వసిస్తున్న ప్రధాన యాజకుడు, దేవుని ఆపొస్తలుడు అయినటువంటి యేసు పట్ల మీ మనస్సుల గ్గం చెయ్యండి. 2 మోషే దేవుని ఇల్లంతటిలో నమ్మకస్తుడు. అలాగే యేసు కూడా తనను నియమించిన దేవునియందు నమ్మకస్తుడుగా ఉండాలను. 3 ఇంటికంటే, ఇల్లు కట్టిన వానికి ఎక్కువ గౌరవముంబుంది. అలాగే మోషే కన్నా యేసు ఎక్కువ గౌరవానికి అర్హుడనిపించుకొన్నాడు. 4 ఎందుకంటే, ప్రతి ఇంటిని ఎవరో ఒకడు కడతాడు, కాని దేవుడు అన్నిటిని నిర్మించాడు.

5 దేవుని ఇల్లంతటిలో మోషే సేవకునిగా విశ్వాసంతో పని చేసాడు. ఆ కారణంగా, చాలా కాలం తర్వాత మోషే జరుగబోవువాటికి సాక్షిగా ఉండెను. 6 కాని క్రీస్తు దేవుని ఇల్లంతటికి నమ్మకస్తుడైన కుమారుడు. మనం అతిశయించే నిరీక్షణ, ధైర్యంను గట్టిగా పట్టుకొన్న వారమెతే మనం ఆయన ఇల్లెంతాం. అందువల్ల మనం ఆశిస్తున్న దానికోసం, విశ్వాసంతో ధైర్యంగా ఉంటే ఆ యింటికి చెందిన వాళ్ళమౌతాము.

దేవుని ప్రజలకు విశ్రాంతి

7-8 అందువల్ల పరిశుద్ధాత్మ ఈ విధంగా అంటున్నాడు:

“ఆనాడు ఎడారిలో మూర్ఖులై మీరాయనకు ఎదురు తిరిగారు. ఆయన సహానాన్ని పరీక్షించారు. కాని నేడు మీరాయన మాట వింటే మీ హృదయాలు కఠిన పర్వకొవద్దు.

9 నేను సలభై సంవత్సరాలు చేసినదంతా చూసి కూడా మీ పూర్వీకులు నన్నూ, నా సహానాన్ని పరీక్షించారు.

10 ఆ కారణంగానే, ఆ ప్రజలంటే నాకు కోపం వచ్చింది, ‘వాళ్ళు హృదయాలు పెడ దారులు పట్టాయి, నేను చూపిన దారుల్ని వాళ్ళు చూడలేదు’ అని అన్నాను.

11 అందుకే, 'నా విశ్రాంతిలోనికి వాళ్ళను రానివ్వనని కోవంతో ప్రమాణం చేశాను.'
కీర్తన 95:7-11

12 సోదరులారా! సజీవంగా ఉన్న దేవునికి దూరమె పోయే హృదయంకాని, విశ్వాసంలేని హృదయంకానీ, మీలో ఉండకుండా జాగ్రత్త పడండి. 13 ఆ 'నేడు' అనేది యింకా ఉంది గనుక, పరస్పరం ప్రతి రోజూ ప్రోత్సాహ పరచుకొంటూ ఉండండి. అప్పుడు పాపం మిమ్మల్ని మోసం చెయ్యలేదు. మీలో మూర్ఖత్వం ఉండదు. 14 మనలో మొదటినుండి ఉన్న విశ్వాసాన్ని చివరిదాకా గట్టిగా పట్టుకొనివుంటే, మనం క్రీస్తుతో కలిసి భాగం పంచుకొంటాం. 15 ఇంతకు ముందు చెప్పబడినట్లు:

"ఆనాడు మూర్ఖులై మీరాయనకు ఎదురు తిరిగారు కాని, నేడు మీరాయన చూట వింటే అలా చెయ్యకండి."
కీర్తన 95:7-8.

16 వీళ్ళందరూ ఈజిప్టు దేశంనుండి మోషే పిలుచు కొని వచ్చిన ప్రజలే కదా! దేవుని స్వరం విని ఎదురు తిరిగింది వీళ్ళే కదా! 17 నలభై సంవత్సరాల దేవుడు కోపగించుకొన్నది ఎవరిమీద? పాపం చేసి ఎడారిలో పడి చనిపోయిన వాళ్ళమీదనే కదా! 18 "నా విశ్రాంతి లోనికి వాళ్ళను రానివ్వను" అని, అవిధేయతగా ప్రవర్తించిన వాళ్ళు విషయంలో దేవుడు ప్రమాణం చేయలేదా? 19 వాళ్ళు విశ్వసించలేదు గనుక ఆ విశ్రాంతిలో ప్రవేశించ లేకపోయారు. ఇది మనం గమనిస్తూనే ఉన్నాము.

4 దేవుని విశ్రాంతిలో ప్రవేశించదుమన్న వాగ్దానం యింకా అలాగే ఉంది. అందువలన అక్కడికి వెళ్ళ గలిగే అవకాశాన్ని ఎవ్వరూ జారపెడుచుకోకుండా జాగ్రత్త పడడం. 2 ఎందుకంటే, వాళ్ళకు ప్రకటింప బడినట్లే మనకు కూడా సువార్త ప్రకటింపబడింది. కాని, వాళ్ళు ఆ సువార్తను విశ్వాసంతో వినలేదు గనుక అది వాళ్ళకు నిష్ప్రయోజనమైపోయింది. 3 సువార్తను విశ్వసించే మనం దేవుని విశ్రాంతిలో ప్రవేశిస్తాము.

"నా కోవంతో ప్రమాణం చేసి చెప్పచున్నాను: 'నా విశ్రాంతిలోనికి వాళ్ళను రానివ్వను'"
కీర్తన 95:11

అని దేవుడు అన్నాడు. ప్రపంచాన్ని సృష్టించిన తర్వాత ఆయన కార్యం ముగిసింది. 4 కాని, దేవుడు ప్రపంచాన్ని సృష్టించటం ముగించిన తర్వాత విశ్రాంతి తీసు కొనెను" అని ఏడవ రోజును గురించి ఒక చోట వ్రాయబడి ఉంది. 5 దేవుడు ఈ విషయాన్ని గురించి మళ్ళీ చెబితూ, "నా విశ్రాంతిలోనికి వాళ్ళను రాని వ్వను" అని అన్నాడు.

6 ఆ విశ్రాంతిలో ప్రవేశించటానికి అవకాశం ఇంకా వుంది. ఇదివరలో ఖడ్గం దేశాన్ని విన్న వాళ్ళు, వాళ్ళ అవిధేయతవల్ల లోచలికి వెళ్ళలేక పోయారు. 7 అందు

వల్ల దేవుడు మరొక దినాన్ని నిర్ణయించాడు. దాన్ని "ఈ రోజు" అని అన్నాడు. నేను ముందు వ్రాసినట్లు చాలాకాలం తర్వాత దేవుడు దావీదు ద్వారా ఈ విధంగా మూట్లాడాడు:

"ఈ రోజు మీరాయన స్వరం వింటే, మూర్ఖంగా ప్రవర్తించకండి."
కీర్తన 95:7-8

8 యెహోషువా వాళ్ళకు విశ్రాంతి ఇచ్చినట్లుయితే దేవుడు ఆ తర్వాత మరొక రోజును గురించి మూట్లాడి ఉండేవాడు కాదు. 9 అందువల్ల, దేవుని ప్రజల కోసం 'విశ్రాంతి' కామకొని ఉంది. 10 దేవుడు తన పని ముగించి విశ్రమించాడు. అలాగే, దేవుని విశ్రాంతిలో ప్రవేశించే ప్రతి ఒక్కడూ తన పనినుండి విశ్రాంతి పొందుతాడు. 11 అందువల్ల ఆ విశ్రాంతిని పొందటానికి మనం అన్ని విధాలా ప్రయత్నంచేద్దాం. వాళ్ళలా అవిధేయతగా ప్రవర్తించి క్రీంద పడకుండా జాగ్రత్తపడండి.

12 దేవ సందేశం సజీవమైంది. దానిలో చురుకు దనం ఉంది. అది రెండు వేపులా పదునుగానున్న కత్తికన్నా పదునైంది. అదీ చొచ్చుకొని పోయి ఆత్మను, ప్రాణాన్ని, కీళ్ళను, ఎముకలతో ఉన్న మూట గను విభాగించగలదు. అది మనస్సు యొక్క భావాల మీద, ఆలోచనల మీద తీర్పు చెప్పగలదు. 13 సృష్టిలో ఉన్న ఏ వస్తువు దేవుని దృష్టినుండి తప్పించుకోలేదు. కళ్ళ ముందు పరచబడినట్లు ఆయనకు అన్నీ స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. అలాంటి దేవునికి మనం మనకు సంబంధించిన లెక్కల్ని చూపవలసి వుంటుంది.

యేసు గొప్ప ప్రధాన యాజకుడు

14 పరలోకానికి వెళ్ళిన యేసు దేవుని కుమారుడు. ఆయనే మన ప్రధాన యాజకుడు. మనం బహిరంగంగా అంగీకరించిన విశ్వాసాన్ని ఏడువకుండా దృఢంగా ఉండాలి. 15 మన ప్రధాన యాజకుడు మన బలహీన తలను చూసి సానుభూతి చెందుతూ ఉంటాడు. ఎందు కంటే ఆయన మనలాగే అన్ని రకాల పరీక్షలకు గురి అయ్యాడు. కాని, ఆయన ఏ పాపమూ చెయ్యలేదు. 16 అందువలన మనకు అనుగ్రహం ప్రసాదించే దేవుని సింహాసనం దగ్గరకు విశ్వాసంతో వెళ్ళుదాం. అలా చేస్తే మనకు అననరమన్నపుడు, ఆయన దయ, అనుగ్రహము మనకు లభిస్తాయి.

5 ఆధ్యాత్మిక విషయాల్లో, తమ పక్షాన పని చెయ్యటానికి ప్రజలు తమ నుండి ప్రధాన యాజకుని ఎన్నుకొంటారు. పాప పరిహారార్థం అర్చించే కామకల్పి, బలుల్ని దేవునికి యితడు సమర్పిస్తాడు. 2 ఇతనిలో కూడా ఎన్నో రకాల బలహీనతలు ఉంటాయి కనుక, అజ్ఞానంతో తప్పులు చేస్తన్న ప్రజల పట్ల యితడు సానుభూతి కనుబరుస్తాడు. 3 ఈ కారణంగానే, ప్రజల పాపాలకు బలిని అర్పించినట్లే తన పాపాలకు కూడా బలిని అర్పించవలసి వుంటుంది.

4 ప్రధాన యాజకుని స్థానం గౌరవనీయమైంది. ఆ స్థానాన్ని ఎవ్వరూ, స్వయంగా ఆక్రమించలేరు. దేవుడు అహారోనును పిలిచినట్లే ఈ స్థానాన్ని ఆక్రమించటానికి

అర్హత గలవాణ్ణి పిలుస్తాడు. ⁵క్రీస్తు ప్రధానయాజకుని యొక్క గౌరవ స్థానాన్ని స్వయంగా ఆక్రమించ లేదు. దేవుడాయితో,

“నీవు నా కుమారుడవు. నేడు నేను నీకు తండ్రినయ్యాను” కీర్తన 2:7

అని చెప్పి మహిమ పరచెను.

⁶మరొక చోట, ఇలా అన్నాడు:

“నీవు మెల్కీసెదెకు వలె చిరకాలం యాజకుడవై వుంటావు.” కీర్తన 110:4

⁷యేసు తాను భూమ్మీద జీవించినప్పుడు తనను చావునుండి రక్షించగల దేవుణ్ణి కళ్ళు నిండా నీళ్ళు పెట్టుకొని పెద్ద స్వరంతో ప్రార్థించి వేడుకొన్నాడు. ఆయనలో భక్తి, విసయం ఉండటం వల్ల దేవుడాయన వినవలసి విన్నాడు. ⁸యేసు దేవుని కుమారుడై నా, తాననుభవించిన కష్టాల మూలంగా విదేయతతో ఉండటం నేర్చుకొన్నాడు. ⁹పరిపూర్ణత పొందాక, తన పట్ల విదేయతగా ఉన్న వాళ్ళందరికీ శాశ్వతమైన రక్షణ ప్రసాదించ గలవాడయ్యాడు. ¹⁰దేవుడు మెల్కీసెదెకు యొక్క క్రమంలో యేసును ప్రధానయాజకునిగా నియమించాడు.

మీరింకా పసికందులు

¹¹ఈ విషయాన్ని గురించి మేము చెప్పవలసింది ఎంతో ఉంది. కాని మీలో గ్రహించే శక్తి తక్కువగా ఉండటం వల్ల, విడమర్చి చెప్పటానికి చాలా కష్టమౌ తుంది. ¹²నిజం చెప్పాలంటే, మీకిదివరకే బోధించి ఉండవలసింది. కాని దేవ సందేశంలోని ప్రాథమిక సత్యాలను మీకు మళ్ళీ నేర్పించవలసిన అవసరం కలుగుతోంది. అంటే, మీరు పాలు త్రాగగలరు కాని, ఆహారం తినగల శక్తి మీకింకా కలుగలేదు.

¹³పాలతో జీవించేవాళ్ళు యింకా పసికందులే కనుక వాళ్ళకు మంచి చెడులను గురించి తెలియదు. ¹⁴కాని, ఆహారం ఎదిగిన వాళ్ళు తినగలుగుతారు. అంటే, వాళ్ళు జీవితానికి అలవాటు పడి మంచి చెడులను గుర్తించ బంలో నేర్చు సంపాదించారన్న మాట.

6 అందువల్ల క్రీస్తును గురించి బోధించబడిన ప్రాథ మిక సత్యాలను చర్చించటం మాని ముందుకు వెళ్తూ పరిపూర్ణత చెందుతారు. హెరమెస్ తప్పులు చేసి మారుమనస్సు పొందటం, దేవుని పట్ల విశ్వాసం, ²బాప్తిస్మమును* గురించి బోధించటం, చేతులు తల మీద ఉంచి అభిషేకించటం, చనిపోయిన వాళ్ళు తిరిగి బ్రతికి రావటం, శాశ్వతమైన తీర్పు, యివే మన పునాదులు. ఈ పునాదుల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ వేయకుండా ఉండాలి. ³దేవుడు సమ్మతిస్తే అలాగే జరుగుతుంది.

⁴ఒకసారి వెలిగించబడిన వాళ్ళు, పరలోకం నుండి పొందిన వరాన్ని రుచి చూసిన వాళ్ళు, పవిత్రాత్మలో

భాగం పంచుకున్న వాళ్ళు, ⁵దేవ సందేశం యొక్క మంచితన్నాన్ని రుచి చూసిన వాళ్ళు, రానున్న కాలం యొక్క శక్తిని రుచిచూచిన వాళ్ళు పండితాతో మారు మనస్సు పొందేటట్లు చేయటం అసంభవం. ఎందు కంటే, వాళ్ళు ఈ విధంగా చేసి దేవుని కుమారుణ్ణి మళ్ళీ సిలువేసి చంపుతున్నారు. ఆయన్ని నలుగు రిలో అవమాన పరుస్తున్నారు.

⁷తన మీద తరచుగా పడ్తున్న వర్షాన్ని పీల్చుకొనే భూమి, తనను దున్నిన రైతులకు పంటనిచ్చిన భూమి దేవుని ఆశీస్సులు పొందుతుంది. ⁸కాని, ముళ్ళ మొక్కలు, కలుపుమొక్కలతో పెరిగేభూమి నిరుప యోగమైనది. అలాంటి భూమిని దేవుడు శపిస్తాడు. చివరకు దాన్ని కాల్చి వేస్తాడు. ⁹ప్రియమైన సోదరులారా! మేము మాట్లాడుతున్న ఈ రక్షణ సంబంధమైన విషయాల ద్వారా మీకు మంచి కలుగుతుందనే విశ్వాసం చూకుంది. ¹⁰దేవుడు అన్యాయంచెయ్యడు. మీరు దేవుని ప్రజలకు సహాయం చేసారు. యిప్పుడు కూడా చేస్తూనే ఉన్నారు. మీరు చేసిన కార్యాలను మీరాయన పట్ల చూపిన ప్రేమను ఆయన మరిచిపోడు. ¹¹మీ నిరీక్షణ సంపూర్ణమగునట్లుగా మీలో ప్రతి ఒక్కడు మీరిదివరకు చూపిన ఆసక్తి చివరివరకు చూపాలి. ¹²మీరు సోమరులుగా నుండకూడదు. కాని వాగ్దానము చేయబడిన దానిని విశ్వాసము ద్వారా, సహనము ద్వారా పొందినవారిని అనుసరించండి.

¹³దేవుడు అబ్రాహాముతో వాగ్దానం చేసినప్పుడు తనకంటే గొప్పవాడెవ్వడూ లేనందు వలన స్వయంగా తన మీదే ప్రమాణం తీసుకొంటూ, ¹⁴ఇలా అన్నాడు: “నేను నిన్ను తప్పకుండా ఆశీర్వదిస్తాను. నీ సంతతిని అభివృద్ధి పరుస్తాను.” ¹⁵అబ్రాహాము ఓర్పుతో కాచు కొన్నాడు. దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని నెరవేర్చాడు. ¹⁶ప్రజలు తమకన్నా గొప్ప వాళ్ళ మీద ప్రమాణం చేస్తారు. ఈ ప్రమాణాలు వివాదాలు సాగనియకుండా చేసి మాటల్లో మి సత్యాన్ని దృఢ పరుస్తాయి. ¹⁷దేవుడు తన వాగ్దానం విషయంలో తన ఉద్దేశ్యాన్ని మార్చు కోవని వాగ్దానం పొందిన వారసులకు సృష్టం చేయాలనుకున్నాడు. అందువల్ల ఆ వాగ్దానాన్ని తన మీద ప్రమాణం చేసి దృఢపరిచాడు. ¹⁸అందువల్ల ఈ రోండు మేము చెందలేవు. నీటివిషయంలో దేవుడు అసత్యమాడలేడు. తానొప్పబోయే వాటికోసం ఆశా భావంతో పరుగెత్తుతున్న వాళ్ళకు ప్రోత్సాహం కలగాలని ఈ ప్రమాణం చేశాడు. ¹⁹భద్రతను దృఢత్వాన్ని కలిగించే ఈ నిరీక్షణ మన ఆత్మలకు లంగరు లాంటిది. ఈ నిరీక్షణ తెరసెనుక లోపలి భాగంలో స్థిరముగా ప్రవేశించగలదు. ²⁰యేసు మన కోసం, మనకన్నా ముందు ఆ తెరలోపలికి వెళ్ళాడు. మెల్కీసెదెకు క్రమంలో యేసు కూడా శాశ్వతంగా ప్రధాన యాజకుడుగా ఉంటాడు.

మెల్కీసెదెకు

7 ఈ మెల్కీసెదెకు షాలేము రాజు; మరియు మహోన్నతుడైన దేవుని యాజకుడు.

బాప్తిస్మము ఇక్కడ బాప్తిస్మము అనగా “క్రైస్తవ బాప్తిస్మము” అయివుండవచ్చు లేక యూదా సంప్రదాయ శుద్ధీకరణలు అయివుండవచ్చు.

అబ్రాహాము రాజులను ఓడించి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు మెత్కిసెదెకు అతన్ని కలుసుకొని ఆశీర్వదించాడు. ²అబ్రాహాము తాను జయించిన వాటిలో పదవవంతు మెత్కిసెదెకుకు యిచ్చాడు. మొదటిదిగా 'మెత్కిసె దెకు' అనే పదానికి నీతికిరాజు అనే అర్థం. రెండవదిగా 'పాలేము రాజు' అను యితని పేరును శాంతికి రాజు అనే అర్థం కూడా వుంది. ³మెత్కిసెదెకు తల్లిదండ్రు లెవరో మనకు తెలియదు. అతని పూర్వీకులెవరో మనకు తెలియదు. అతని బాల్యాన్ని గురించి కాని, అంతిమ రోజుల్ని గురించినా మనకు తెలియదు. దేవుని కుమారునివలె అతడు కూడా చిరకాలం యాజకుడుగా ఉంటాడు.

⁴మూల పురుషుడైన అబ్రాహాము కూడా తాను జయించిన దానిలో పదవ వంతు అతనికిచ్చాడంటే, అతడు ఎంత గొప్పవాడో గ్రహించండి. ⁵ఇశ్రాయేలు ప్రజలు అబ్రాహాము వంశానికి చెందిన వాళ్ళు, లేవి జాతికి చెందిన యాజకుల సోదరులు. అయినా ధర్మ శాస్త్రంలో ఈ లేవి యాజకులు ప్రజలు ఆర్జించిన దానిలో పదవ వంతు సేకరించాలని ఉంది. ⁶మెత్కిసెదెకు లేవి జాతికి చెందిన వాడు కాకపోయినా, అబ్రాహాము నుండి అతని ఆదాయంలో పదవ వంతు సేకరించాడు. దేవుని వాగ్దానాలు పొందిన అతణ్ణి ఆశీర్వ దించాడు. ⁷ఆశీర్వదించేవాడు, ఆశీర్వాదం పొందే వాని కన్నా గొప్ప వాడవటంలో అనుమానం లేదు. ⁸ఒక వైపు చనిపోయేవాళ్ళు పదవ వంతు సేకరిస్తున్నారు. మరొక వైపు చిరకాలం జీవిస్తాడని లేఖనాలు ప్రక టించిన మెత్కిసెదెకు పదవ వంతు సేకరిస్తున్నాడు. ⁹ఒక విధంగా చూస్తే పదవ వంతు సేకరించే లేవి, అబ్రాహాము ద్వారా పదవ వంతు చెల్లించాడని చెప్పు కోవచ్చు. ¹⁰ఎందుకంటే, మెత్కిసెదెకు అబ్రాహామును కలుసుకొన్నప్పుడు లేవి యింకా జన్మించ లేదు. అతడు, తన మూల పురుషుడైన అబ్రాహాములోనే ఉన్నాడు.

యేసు, మెత్కిసెదెకు లాంటి యాజకుడు

¹¹మోషే ధర్మశాస్త్రంలో లేవి జాతికి చెందిన యాజ కుల గురించి వ్రాసాడు. ఒకవేళ, ఆ యాజకుల ద్వారా ప్రజలు పరిపూర్ణత పొంద గలిగి ఉంటే అహారోములాంటి వాడు కాకుండా మెత్కిసెదెకులాంటి యాజకుడు రావలసిన అవసరమెందుకు కలిగింది? ¹²దేవుడు మన కోసం క్రొత్త యాజకుణ్ణి నియమించాడు కాబట్టి ఆయనకు తగ్గట్టుగా యాజక ధర్మాన్ని కూడా మార్చాడు. ¹³ఈ విషయాలు ఎవర్ని గురించి చెప్ప బడ్డాయో, ఆయన వేరొక గోత్రపు వాడు. ఆ గోత్రానికి చెందిన వాళ్ళవ్వరూ ఎప్పుడూ బలిపీఠం ముందు నిలబడి యాజకునిగా పనిచేయ లేదు. ¹⁴మన ప్రభువు యూదా వంశానికి చెందిన వాడనే విషయం మనకు స్పష్టమే! ఈ గోత్రపు వాళ్ళు యాజకులొత్తారని మోషే అనలేదు.

¹⁵ఏగా మెత్కిసెదెకు లాంటి మన ప్రభువు యాజ కుడై ఈ విషయం ఇంకా స్పష్టం చేశాడు. ¹⁶మన

ప్రభువు ధర్మశాస్త్రంలో వ్రాయబడిన వంశావళిని అను సరించి యాజకుడు కాలేదు. ఆయన చిరజీవి గనుక యాజకుడయ్యాడు. ¹⁷ఎందుకంటే, "నీవు మెత్కిసె దెకు క్రమంలో చిరకాలం యాజకుడవే ఉంటావు"* అని లేఖనాలు ప్రకటిస్తున్నాయి. ¹⁸పాత నియమం సత్తువ లేనిది, నిరుపయోగ మైనది. కనుక, అది రద్దు చేయబడింది. ¹⁹ఆ ధర్మశాస్త్రం ఎవనిలోనూ పరి పూర్ణత కలిగించలేకపోయింది. అందువల్ల దేవుడు మనలో క్రొత్త నిరీక్షణను ప్రవేశపెట్టాడు. ఈ నిరీక్షణ మనల్ని ఆయనకు దగ్గర చేస్తుంది.

²⁰దీని విషయంలో దేవుడు ప్రమాణం కూడా చేశాడు. మిగతా వాళ్ళు యాజకులైనప్పుడు ఎవ్వరూ ప్రమాణం చెయ్యలేదు. ²¹కాని, యేసు ప్రమాణం ద్వారా యాజకుడై వాడు. ఈయన విషయంలో దేవుడాయనలో ఇలా అన్నాడు:

"ప్రభువు ప్రమాణం చేశాడు. తన మనస్సును మార్చుకోడు: 'నీవు చిరకాలం యాజకుడుగా వుంటావు.'" కీర్తన 110:4

²²ఈ ప్రమాణం ద్వారా యేసు శ్రేష్టమైన క్రొత్త ఒడంబడికకు బాధ్యుడయ్యాడు.

²³ఎందరో యాజకులయ్యారు కాని, చావు వాళ్ళని యాజకులుగా పనిచేయనియకుండా అడ్డగించింది.

²⁴కాని యేసు చిరజీవి గనుక చిరకాలం యాజకుడుగా ఉంటాడు. ²⁵అందువలన తన ద్వారా దేవుని దగ్గరకు వచ్చే వాళ్ళను ఆయన ఎప్పుడూ రక్షిస్తూ ఉంటాడు. ఆయన వాళ్ళ వక్షాన దేవుణ్ణి వేడుకోవాలనే చిరకాలం జీవిస్తూ ఉంటాడు.

²⁶పవిత్రమైన వాడు, ఏ కళంకం లేనివాడు, పరి శుద్ధమైన వాడు, పాపుల గుంపుకు చెందనివాడు, పర లోకంలో ఉన్నత స్థానాన్ని పొందినవాడు, ఇలాంటి ప్రధాన యాజకుడై అవసరాన్ని తీరుస్తున్నాడు.

²⁷ఆయన, ఇతర ప్రధాన యాజకులవలె తన పాపాల కొరకు గానీ, ప్రజల పాపాల కొరకు గానీ ప్రతిరోజూ బలుల్ని ఆర్పించవలసిన అవసరం లేదు. ఆయన తనను తానే బలిగా అర్పించకున్నాడు. అంటే మొదటి బలి, చిరచి బలి ఆయనే! ²⁸ధర్మశాస్త్రం బలహీనులైన వాళ్ళను యాజకులుగా నియమించింది; కాని, ధర్మ శాస్త్రం తర్వాత వచ్చిన ప్రమాణం కుమారుణ్ణి ప్రధాన యాజకునిగా నియమించింది. అంతే కాక, ఆయన చిరకాలం పరిపూర్ణునిగా చేయబడ్డాడు.

క్రొత్త ఒడంబడిక

8 మేము చెబుతున్న దానిలో ముఖ్య అంశం ఏమి టుంటుంది: పరలోకంలో మోషానుతుని సింహాస నానికి కుడి వైపు కూర్చోగల అధికారమున్న ప్రధాన యాజకుడు మనకున్నాడు. ²అంతేకాక ఆయన నిజమైన గుడారంలో, అంటే ప్రభువు నిర్మించిన పరిశుద్ధాలయములో సేవ చేస్తున్నాడు. ఈ గుడారం మానవుడు నిర్మించింది కాదు.

భూలోక గుడారములో సేవ

³కానుకల్ని, బలుల్ని అర్పించటానికి ప్రధాన యాజకుడు నియమించబడతాడు. అందువల్ల ఈయన దగ్గర కూడా అర్పించటానికి ఏదైనా ఉండవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. ⁴ఈయన భూలోకంలో ఉండినట్లయితే యాజకుడుగా పని చేసేవాడు కాదు. ఎందుకంటే, ధర్మశాస్త్రం ఆదేశించిన విధంగా కానుకలు అర్పించే యాజకులు యిదివరకే భూలోకంలో ఉన్నారు. ⁵వాళ్ళు భూమీద నున్న పరిశుద్ధ స్థలములో సేవ చేస్తూ ఉంటారు. భూలోకంలో ఉన్న ఈ పరిశుద్ధ స్థలము పరలోకంలో ఉన్న దానికి నిడలాంటిది, అంటే ప్రతిబింబం. ఈ కారణంగానే, మోషే గుడారాన్ని నిర్మించటానికి మొదలు పెట్టినప్పుడు దేవుడు అతనితో, “నేను నీకు కొండమీద చూపించిన విధంగా దాన్ని నిర్మించు!”* అని హెచ్చరించాడు. ⁶యేసు మధ్యవర్తిగా ఉండి నియమించిన ఒడంబడిక పాత దానికన్నా ఉత్తమమైనది. అందులో ఉత్తమ వాగ్దానాలు న్నాయి. అందువల్ల దేవుడు యేసుకిచ్చిన యాజకత్వము వాళ్ళు చేసే యాజకత్వం పనికిన్నా ఉత్తమమైనది.

⁷ఎందుకంటే ఒకవేళ మొదటి ఒడంబడికలో ఏ తప్పూ లేక పోయినట్లయితే యింకొక ఒడంబడిక యొక్క అవసరం ఉండక పోయేది. ⁸కాని ప్రభువు ప్రజల పాఠపాఠ్యము కనిపెట్టి వాళ్ళతో ఈ విధంగా అన్నాడు:

“ఇశ్రాయేలు, యాదా, ప్రజలతో క్రొత్త ఒడంబడిక చేయవలసిన సమయం వస్తుంది!

⁹ వాళ్ళ ముతాతల్ని ఈజిప్టు దేశంనుండి, చేయి పట్టుకొని వెలుపలికి పిలుచుకొని వచ్చాను. ఆనాడు వాళ్ళలో ఒక ఒడంబడిక చేసాను. నేను మీతో చేయబోతున్న ఒడంబడిక ఆనాటి ఒడంబడికలా ఉండదు. వాళ్ళు నా ఒడంబడిక ప్రకారం నడుచుకోలేదు గనుక వాళ్ళను నేను లెక్కచెయ్యలేదు.

¹⁰ ఆ తర్వాత, ఇశ్రాయేలు ప్రజలతో ఈ విధంగా ఒడంబడిక చేస్తాను: నా నియమాల్ని వాళ్ళ మనసుల్లో ఉంచుతాను. వాటిని వాళ్ళ హృదయాలపై వ్రాస్తాను. నేను వాళ్ళ దేవునిగా ఉంటాను. వాళ్ళు నా ప్రజగా ఉంటారు.

¹¹ అప్పుడు ప్రభువుని తెలుసుకోమని ప్రకృతింటి వానికి గాని, తన సోదరునికి గాని బోధించవలసిన అవసరం ఉండదు. ఎందుకంటే ఆ రోజుల్లో అధముడు, గొప్పవాడు, అందరు నన్ను తెలుసుకొంటారు.

¹² నేను వాళ్ళ దోషాల్ని క్షమిస్తాను. వాళ్ళ పాపాల్ని మరచిపోతాను.”

యెరీయా 31:31-34

¹³ఈ ఒడంబడికను “క్రొత్త ఒడంబడిక” అని పిలువటం వల్ల మొదటిది పాత ఒడంబడిక అయిపోయింది. పురాతనమైనది, శిథిలమైనది, త్వరలోనే అదృశ్యమై పోతుంది.

⁹ సేవా నియమాలను గురించి, మానవ నిర్మితమైన గుడారమును గురించి మొదటి ఒడంబడికలో వ్రాయబడి ఉంది. ²గుడారం వేసి మొదటి గదిని సిద్ధం చేసే వాళ్ళు. ఆ గదిలో ఒక దీప స్థంభం, ఒక బల్ల, ప్రతిష్ఠించబడిన రొట్టె ఉంచేవాళ్ళు. ఈ గదిని పవిత్ర స్థానమని పిలిచే వాళ్ళు. ³మరొక తెరవేసే రెండవ గదిని సిద్ధం చేసేవాళ్ళు. దీన్ని ద్వితీయ పవిత్ర స్థానమని పిలిచే వాళ్ళు. ⁴ఇక్కడ బంగారు దూప వేదిక, మరియు బంగారు రెకుచేత కప్పబడిన ఒడంబడిక మందనము ఉండేవి. ఈ మందనంలో మన్నా* ఉంచబడిన బంగారుగెన్నె, చిగురు వేసిన అహోమ చేతికర్ర, ఒడంబడిక పలకలు ఉండేవి. ⁵ఈ మందనం మీద కరుణాపీఠం ఉండేది. దానికి యిరువైపులా దేవదూతలు ఉండేవారు. వారి రెక్కలు ఆ కరుణాపీఠాన్ని కప్పి ఉంచేవి. కాని వీటిని గురించి ప్రస్తుతం వివరంగా చెప్పించలేము.

⁶అన్నీ ఈ విధంగా అమర్చబడిన తర్వాత, యాజకులు నియమానుసారం ముందున్న గదిలోకి ప్రవేశించి సేవ చేసేవాళ్ళు. ⁷కాని ప్రధాన యాజకుడు మాత్రమే సంవత్సరానికి ఒకసారి అతిపరిశుద్ధ స్థలంలోకి రక్షణతో ప్రవేశించే వాడు. తన పక్షాన, అజ్ఞానంతో పాపాలు చేసిన ప్రజల పక్షాన తప్పకుండా రక్షాన్ని తెచ్చి దేవునికి అర్పించేవాడు. ⁸అంటే మొదటి గది ఉన్నంతకాలం అతి పవిత్ర స్థానానికి ప్రవేశం కలగదని పరిశుద్ధాత్మ తెలియజేస్తున్నాడు. ⁹ఇది ప్రస్తుత కాలాన్ని సూచిస్తోంది. అంటే కానుకలు, బలులు అర్పించటం వల్ల యాజకుని అంతరాత్మ పరిశుద్ధం కాదని పరిశుద్ధాత్మ సూచిస్తున్నాడు. ¹⁰ఇవి కేవలం అన్న పాపాలకు, పలరకాల పరిశుద్ధ స్థానాలకు సంబంధించిన ఆచారాలు. క్రొత్త క్రమం వచ్చేదాకా ఈ బాహ్య నియమాలు వర్తిస్తాయి.

యేసు రక్షం

¹¹దేవుడు చేసిన మంచి పనులు సాగించటానికి క్రీస్తు ప్రధాన యాజకుడై పరలోకంలోని గుడారానికి వెళ్ళాడు. ఆ గుడారం చాలా పెద్దది. శ్రేష్ఠమైనది. అది మానవుడు నిర్మించింది కాదు. ¹²ఆయన మేకల రక్షం ద్వారా, దూడల రక్షం ద్వారా, ఆ గుడారంలోకి వెళ్ళలేదు. తన స్వంత రక్షంతో అతి పవిత్రమైన ఆ స్థానాన్ని శాశ్వతంగా ప్రవేశించి, మనకు శాశ్వతమైన రక్షణ కలిగించాడు. ¹³మేకల రక్షాన్ని, ఎద్దుల రక్షాన్ని, దూడలను కాల్చిన బూడిదను, అపవిత్రంగా ఉన్న వాళ్ళపై ప్రోక్షించి, వాళ్ళను పవిత్రం చేసేవాళ్ళు. ఇలా చేయటం వల్ల వాళ్ళు బాహ్యంగా మాత్రమే పవిత్రులౌతారు. ¹⁴కాని, నిష్కళంకమైన యేసు శాశ్వతమైన తన ఆత్మను దేవునికి అర్పించుకొన్నాడు. తద్వారా క్రీస్తు రక్షం మన చెడి అంతరాత్మల్ని కూడా పరిశుద్ధం చేస్తోంది. మనము సజీవుడైన దేవుణ్ణి ఆరాధించాలని ఆయనీవిధంగా చేసాడు.

మన్నా యూదులు ఎడారుల్లో ఉండగా దేవుడు ఇచ్చిన ఆహారం.

¹⁵ఈ కారణంగా క్రీస్తు క్రొత్త ఒడంబడికకు మధ్యస్థి అయ్యాడు. ఈయన దేవుడు పీలించిన వాళ్ళకు దేవుడు వాగ్దానం చేసిన శాశ్వత వారసత్వం లభించేటట్లు చేస్తాడు. మొదటి ఒడంబడిక చెలామణిలో ఉండగా ప్రజలు చేసిన పాపాలకు తన ప్రాణాన్ని వెలగా చెల్లించి వాళ్ళకు స్వేచ్ఛ కలిగించాడు.

¹⁶వీలునామా చెలామణిలోకి రావాలంటే, దాన్ని వ్రాసిన వ్యక్తి యొక్క మరణాన్ని నిరూపించటం అవసరం. ¹⁷మొదటకంటే, వ్రాసిన వాడు మరణిస్తే వీలునామా చెలామణిలోకి వస్తుంది. వీలునామా వ్రాసిన వాడు జీవిస్తుంటే, అది ఎట్లా చెలామణిలోకి వస్తుంది?

¹⁸ఈ కారణంగానే, మొదటి ఒడంబడిక కూడా రక్తాన్ని ఉపయోగించకుండా చెలామణి కాలేక పోయింది. ¹⁹ధర్మశాస్త్రంలో ఉన్న నియమాల్ని మోషే ప్రజలకు ప్రకటించిన తర్వాత దూడల రక్తాన్ని నీళ్ళలో కలిపి, ఆ మిశ్రమాన్ని హీనాపు చెట్ల కొమ్మలలో, సింధూర వర్ణముగల గొట్టా బొమ్మతో ధర్మశాస్త్ర గ్రంథం మీద, ప్రజల మీద చల్లాడు. ²⁰ఆ తర్వాత మోషే వాళ్ళతో, “దేవుడు తన ఒడంబడికను ఆచరించుమని ఆజ్ఞించి ఈ ఒడంబడిక రక్తాన్ని మికిచ్చాడు” అని అన్నాడు. ²¹అదేవిధంగా అతడు గుడారం మీద, సేవా సామగ్రి మీద ఆ రక్తాన్ని ప్రాక్షింపాడు. ²²నిజానికి, యింఛమించు అన్ని వస్తువుల్ని రక్షంలో పరిశుద్ధం చెయ్యాలని ధర్మశాస్త్రం ఆదేశిస్తుంది. రక్షం చిందించక పోతే పాప పరిహారం కలగదు. ²³అందువల్ల పరలోకంలో ఉన్నవస్తువుల ప్రతిరూపాలను బలి యిచ్చి పరిశుద్ధం చేయవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. కాని, పరలోకంలో ఉన్న వాటిని పవిత్రం చెయ్యటానికి యింకా మంచిరకమైన బలులు కావాలి. ²⁴భూమ్మీద వున్న ఈ పవిత్ర స్థానం నిజమైన దానికి ప్రతిరూపం మాత్రమే. క్రీస్తు మానవుడు నెర్మించిన ఈ పవిత్ర స్థానాన్ని కాదు ప్రవేశించింది. ఆయన మనకోసం పరలోకంలో ఉన్న దేవుని యొద్దకు వెళ్ళాడు. ²⁵ప్రధాన యాజకుడు ప్రతి సంవత్సరం పశువుల రక్తంతో అతి పవిత్ర స్థానాన్ని ప్రవేశించినట్లు, ఆయన తనను తాను వదే పదే బలిగా సమర్పించుకోవటానికి పరలోకానికి వెళ్ళలేదు. ²⁶అలా అర్పించి ఉంటే ప్రపంచం సృష్టించబడినప్పటినుండి క్రీస్తు ఎన్నోసార్లు మరణించి వెలసిన వచ్చేది. కాని, ప్రస్తుతం యుగాల అంతంలో తనను తాను ఒకే ఒకసారి బలిగా అర్పించుకుని పాపపరిహారం చెయ్యాలని ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ²⁷ప్రతి ఒక్కడూ, ఒక్క సారి మరణించాలి. తర్వాత దేవుని తీర్పుకు గురి అవ్వాలి. వాళ్ళపై తీర్పు చెబుతాడు. ²⁸అందువల్ల, అనేకుల పాప పరిహారం కోసం క్రీస్తు ఒకసారి మాత్రమే తనను తాను బలిగా అర్పించుకున్నాడు. ఆయన రెండవసారి ప్రత్యక్షమౌతాడు. పాపం మోయటానికి కాదు తనకోసం కానుకొని ఉన్నవాళ్ళకు రక్షణ కలిగించటానికి ప్రత్యక్షమౌతాడు.

¹⁰ధర్మశాస్త్రం రాబోవు మంచి విషయాల నీడలాంటిది. అది అన్నట్లమొనది. అంటే, ఆ మంచి విషయాలు అప్పటికికా రాలేదన్నమాట. ధర్మ

శాస్త్రం ఆదేశించిన విధంగా ప్రజలు దేవుని దగ్గరకు ప్రతి సంవత్సరం వచ్చి తప్పకుండా ఒకే రకమైన బలులు అర్పించే వాళ్ళు. కాని ధర్మశాస్త్రం వాళ్ళలో పరిపూర్ణత కలిగించలేదు. ²అలా చేసినట్లైతే, వాళ్ళు ఆ బలులు యివ్వటం మాని ఉండేవాళ్ళు. పాపాలు శాశ్వతంగా పరిహారమే వాళ్ళు పశ్చాత్తాపం చెందవలసిన అవసరం ఉండేది కాదు.

³కాని దానికి మారుగా ఆ బలులు వాళ్ళు చేసిన పాపాల్ని ప్రతి సంవత్సరం వాళ్ళకు జ్ఞాపకం చేస్తూ ఉంటాయి. ⁴విద్వల రక్షంతో, మేకల రక్షంతో పాప పరిహారం కలగటమనేది అసంభవం. ⁵ఆ కారణంగానే, క్రీస్తు ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చాక దేవునితో ఈ విధంగా అన్నాడు:

“బలుల్ని, అర్పణల్ని నీవు కోరలేదు కాని, నేనుండటానికి ఈ శిరరాన్ని సృష్టించావు. ⁶జంతువుల్ని కాల్చి అర్పించిన ఆహుతులు కాని, పాప పరిహారం కోసం యిచ్చిన బలులు కాని, నీకు ఆనందం కలిగించలేదు. ⁷అప్పుడు నేను, ఇదిగో దేవా! ఇక్కడ ఉన్నాను! నన్ను గురించి గ్రంథాల్లో వ్రాశారు. నేను నీ యిచ్చు నెరవేర్చటానికి వచ్చాను” అని అన్నాను.” కీర్తన 40:6-8

⁸“బలుల్ని, అర్పణల్ని, జంతువుల్నికాల్చి యిచ్చిన ఆహుతుల్ని, పాప పరిహారం కోసం యిచ్చిన ఆహుతుల్ని, నీవు కోరలేదు. అవి నీకు ఆనందం కలిగించలేదు” అని మొదట అన్నాడు. కాని, ధర్మశాస్త్రం ఈ ఆహుతుల్ని యివ్వమని ఆదేశించింది. ⁹ఆ తర్వాత క్రీస్తు, “ఇదిగో దేవా! ఇక్కడ ఉన్నాను. నీ యిచ్చు నెరవేర్చటానికి వచ్చాను” అని అన్నాడు. ఆయన రెండవ దాన్ని నెరవేర్చటానికి మొదటి దాన్ని రద్దు చేశాడు. ¹⁰దేవుని నెరవేర్చటానికి క్రీస్తు తన శిరరాన్ని బలిగా అర్పించి మనల్ని శాశ్వతంగా పవిత్రం చేశాడు. ఆయన యిచ్చిన మొదటి బలి, చివరి బలి యిదే.

¹¹ప్రతి యాజకుడు మత సంబంధమైన కర్తవ్యాన్ని ప్రతి రోజూ నెరవేరుస్తూ ఉంటాడు. ఇచ్చిన బలుల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ యిస్తున్నా ఉంటాడు. ఈ బలులు పాప పరిహారం చెయ్యలేవు. ¹²కాని క్రీస్తు మన పాప పరిహారం ఒకే ఒక బలి యిచ్చి దేవుని కుడిచేతి వెళ్ళు శాశ్వతంగా కూర్చుండి పోయాడు. ¹³అప్పటినుండి, ఆయన శత్రువుల్ని దేవుడు ఆయన పాదపీఠంగా చెయ్యాలని కానుకొని ఉన్నాడు. ¹⁴ఆయన ఒకే ఒక ఆర్పణ చేసి పరిశుద్ధులలో శాశ్వతమైన పరిపూర్ణత కలిగించాడు.

¹⁵ఈ విషయాన్ని గురించి పరిశుద్ధాత్మ మనకు యిలా ప్రకటిస్తున్నాడు:

¹⁶“ఆ తర్వాత నేను వాళ్ళతో ఈ ఒడంబడిక చేస్తాను. నా నియమాల్ని వాళ్ళ హృదయాల్లో ఉంచుతాను. వాటిని వాళ్ళ మనస్సులపై వ్రాస్తాను.” యెర్మీయా 31:33

¹⁷ ఆ పరిశుద్ధాత్ముడు ఇంకా యిలా అన్నాడు: “వాళ్ళు పాపాల్ని, దుర్మార్గాల్ని నేను మరిచి పోతాను!” యిర్మీయా 31:34

¹⁸ వాళ్ళు పాపాల్ని దేవుడు క్షమించాడు కాబట్టి, పాపం కోసం బలన్ని అర్పించవలసిన అవసరం తీరి పోయింది.

విశ్వాసాన్ని వదులుకోకండి

¹⁹ నోదరులారా! యేసు తన రక్తాన్ని అర్పించాడు. తద్వారా అతి పవిత్ర స్థానానికి వెళ్ళగలమనే విశ్వాసం మనలో కలిగింది. ²⁰ ఆయన శరీరం ఒక తెరగా ఉంది. దాన్ని తొలగించి మనకోసం సజీవమైన నూతన మార్గాన్ని వేశాడు. ²¹ అంతే కాక, ఆ ప్రధానోపాయాజకుడు మన దేవాలయంపై అధికారిగా పనిచేస్తున్నాడు. ²² తప్పు చేసి బాధపడ్తున్న మన హృదయాలపై రక్తం ప్రోక్షించ బడింది. స్వచ్ఛమైన నీళ్ళతో మన దేహాల పరిశుభ్రం చేయబడ్డాయి. ఇప్పుడిక మంచి హృదయా లతో, సంపూర్ణ విశ్వాసంతో దేవ నన్నిదిని చేరు కొందాం. ²³ మనకు వాగ్దానం చేసినవాడు నమ్మదగిన వాడు. అందువల్ల మనం బహిరంగంగా ప్రకటిస్తున్న విశ్వాసాన్ని విడువకుండా ధైర్యంతో ఉందాం.

²⁴ ప్రేమిస్తు మంచిననులు చేస్తూ ఉండమని పర స్పరం ప్రోత్సాహపరుచుకొందాం. ²⁵ సహవాచీలకు రాకుండా ఉండటం కొందరికి అలవాటు. కాని, మనం పరస్పరం కలుసుకొంటూ ఉందాం. ముఖ్యంగా ప్రభువు రానున్నదినం* సమీపిస్తోంది గనుక పరస్పరం ప్రోత్సాహ పరచుకొంటూ ఉందాం.

²⁶ సత్యాన్ని గురించి జ్ఞానం సంపాదించిన తర్వాత కూడా, మనం కాలాని పాపాలు చేస్తూ ఉంటే, యిక అర్పించుటానికి మన దగ్గర బలి ఏక్కడుంది? ²⁷ తీర్పు జరుగుతుందనే భయము, దేవుని శత్రుత్వాన్ని కాల్చివేసే మంటలు రాసున్నాయనే భయము మాత్రమే మిగిలి పోతాయి. ²⁸ మోషే నియమాల్ని ఉల్లంఘించిన వానిపై యిద్దరు లేక ముగ్గురు చెప్పిన సాక్ష్యాలతో దయ చూపకుండా మరణ శిక్ష విధించే వాళ్ళు. ²⁹ మరి దేవుని కుమారుణ్ణి కాళ్ళ క్రింద త్రొక్కిన వాణ్ణి, తనను పవిత్రం చేసిన ఒకడబడిక రక్తాన్ని అపవిత్రంగా పరిగణించే వాణ్ణి, అయితే గ్రహించే అత్యున్న పరిపూర్ణత, యింకెంత కఠినంగా శిక్షించాలో మీరే ఊహించండి. ³⁰ “పగ తీర్చుకోవలసిన పని నాది, తిరిగి చెల్లించే వాణ్ణి నేను” అని అన్నవాడు, “ప్రభువు తన ప్రజలపై తీర్పు చెప్పతాడు”* అని అన్న వాడు ఎవరో మనకు తెలుసు. ³¹ సజీవంగా ఉన్న దేవుని చేతుల్లో పాపాత్ములు చిక్కు కోవటమనేది భయానకమైన విషయము.

³² మీరు వెలిగింపబడిన రోజుల్ని జ్ఞాపకం తెచ్చు

ప్రభువు ... దినం బహుశః ఇది క్రీస్తు రెండవ సారి తిరిగి వస్తాడని సూచిస్తుంది.

ప్రభువు ... చెప్పతాడు ద్వితీ. 32:35; ద్వితీ. 32:36; కీర్తన 135:14.

కోండి. ఆ రోజులో మీరు ఎన్నో కష్టాలు అనుభవించారు. అయినా మీరు వాటిని నహించారు. ³³ కాన్ని సార్లు మీరు అవమానాన్ని, హింసను బహిరంగంగా అనుభవించారు. మరికొన్నిసార్లు అవమానాన్ని, హింసను అనుభవించే వాళ్ళ ప్రక్కన నిలుచున్నారు. ³⁴ అంతే కాక, చెరసాలల్లో ఉన్న వాళ్ళ పట్ల మీరు సానుభూతి చూపించారు. పెగ “మీ ఆస్తుల్ని” దోచుకొంటుంటే ఆనందంగా అంగీకరించారు. ఎందు కంటే, మీరు పొందిన ఆస్తి మీరు పోగొట్టుకొన్న ఆస్తి కన్నా ఉత్తమమైనదని మీకు తెలుసు. అది శాశ్వతమైనదని కూడా మీకు తెలుసు.

³⁵ అందువల్ల మీ విశ్వాసాన్ని వదులు కోకండి. దానికి మంచి ప్రతి ఫలం లభిస్తుంది. ³⁶ మీరు పట్టుదలతో ఉండాలి. దైవేచ్ఛ ప్రకారం నడుచు కోవాలి. ఆ తర్వాత దేవుడు, తాను వాగ్దానం చేసిన దాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ³⁷ ఎందుకంటే, వాళ్ళలోనే,

“నస్తున్నవాడు, వస్తాడు, ఆలస్యం చెయ్యడు!
³⁸ నీతిమంతులైన నా ప్రజలు నన్ను విశ్వసిస్తూ జీవిస్తారు. కాని వాళ్ళలో ఎవరె నా వెనుకంజ వేస్తే నా అత్తుకు ఆనందం కలుగదు.”

హబక్కుకా 2:3-4

³⁹ కాని, మనం వెనుకంజ వేసి నశించిపోయే వాళ్ళ లాంటి వారం కాదు. గాని విశ్వాసం ద్వారా రక్షించబడే వాళ్ళ లాంటివారం.

విశ్వాసము

11 ఆశించినవి తప్పక లభిస్తాయని నమ్ముటం, మనకు కనిపించనివాటిని ఉన్నాయని నమ్ముటం. ఇదే విశ్వాసం. ² మన పూర్వీకుల్లో యిలాంటి విశ్వాసముంది కనుకనే దేవుడు వాళ్ళను మెచ్చుకొన్నాడు.

³ దేవుడు ఆజ్ఞాపించటం వల్ల ఈ ప్రపంచం సృష్టించబడిందని మనము విశ్వసిస్తున్నాము. అంటే, కనిపించని వాటిలో కనిపించేది సృష్టించబడిందన్న మాట.

⁴ హేబెలుకు దేవుని పట్ల విశ్వాసముంది గనుకనే అతడు కయూను అర్పించిన బలికన్నా విలువైన బలిని దేవునికి అర్పించాడు. హేబెలు అర్పించిన బలిని దేవుడు మెచ్చుకొని అతణ్ణి నీతిమంతునిగా పరిగణించాడు. అందుకే హేబెలు మరణించినా అతనిలో ఉన్న విశ్వాసం ద్వారా యింకా మాట్లాడుతునే ఉన్నాడు.

⁵ హనోకు దేవుణ్ణి విశ్వసించాడు కాబట్టే దేవుడతణ్ణి సజీవంగా పరలోకానికి తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ కారణంగానే అతడు ఎవ్వరికీ కనపడలేదు. పరలోకానికి వెళ్ళుక ముందు అతడు దేవుణ్ణి సంతోషపరచినందుకు దేవుడు అతణ్ణి మెచ్చుకొన్నాడు. “విశ్వాసం లేకుండా దేవుణ్ణి ఆనంద పరచటం అసంభవం. దేవుని దగ్గరకు రావలను కొన్నవాడు ఆయనున్నాడని, అడిగిన వాళ్ళకు ప్రతి ఫలం యిస్తాడని విశ్వసించాలి.

⁷ నోవహు దేవుణ్ణి విశ్వసించినందువల్ల దేవుడతనికీ, ‘ప్రళయం రాబోతున్నది’ అని ముందే చెప్పాడు. అతనిలో భయ భక్తులుండటం వల్ల అతడు దేవుని

మాట విని, తన కుటుంబాన్ని రక్షించడానికి ఒక ఓడను నిర్మించాడు. అతనిలో ఉన్న విశ్వాసము ప్రపంచం తప్పు చేసిందని నిరూపించింది. ఆ విశ్వాసం మూలంగా అతడు నీతిమంతుడయ్యాడు.

⁸అబ్రాహాములో విశ్వాసముంది కనుక అతడు దేవుడు చెప్పిన దేశానికి, తానక్కడికి వెళ్తున్నది తనకు తెలియక పోయినా ఏదేవుతతో వెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత దేవుడతనికి ఆ దేశాన్ని అతని పేరిట యిచ్చాడు. ⁹విశ్వాసముంది కనుకనే అతడు దేవుడు చూపిన దేశంలో ఒక పరదేశీయునిగా నివసించాడు. దేవుడు వాగ్దానం చేసిన వాటిలో తనలో సహా వారసులైన ఇస్సాకు మరియు యాకోబులతో కలిసి గుడారాల్లో నివసించాడు. ¹⁰దేవుడు తన సమూహ ప్రకారం శాశ్వతమైన పునాదులు వేసి నిర్మించిన పట్టణం కోసం అబ్రాహాము ఎదురు చూస్తూ ఉండేవాడు.

¹¹శార వృద్ధులు. పెగ గొడ్డాలు. అబ్రాహాం వృద్ధుడయినా, దేవుడు చేసిన వాగ్దానాన్ని విశ్వసించి నందువల్ల అబ్రాహాము తండ్రి కాగలిగాడు. ¹²చని పోవటానికి సిద్ధంగా ఉన్న అబ్రాహాముకు ఆకాశంలో ఉన్న నక్షత్రాల్లా, సముద్ర తీరానవుండే యిసుక రేణువుల్లా లెక్కలేనంత మంది వారసులు కలిగారు.

¹³విశ్వాంధరు దేవుణ్ణి విశ్వసిస్తూ జీవించి, మరణించారు. దేవుడు వాగ్దానం చేసినవి వాళ్ళకు లభించలేదు. వాళ్ళు అవి రావటం దూరం నుండి చూసి ఆహ్వానించారు. ఈ భూమ్మీద తాము పరదేశీయుల్లా జీవిస్తున్నట్లు వాళ్ళు అంగీకరించారు. ¹⁴వాళ్ళు మాట్లాడిన తీరు చూస్తే వాళ్ళు తమ స్వదేశానికోసం వెతుకుతూండేవాళ్ళని అనిపిస్తుంది. ¹⁵ఒక వేళ వాళ్ళు తాము వదిలివచ్చిన దేశాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నట్లయితే తమ దేశానికి తిరిగి వెళ్ళి అవకాశం వాళ్ళకు ఉండేంది.

¹⁶కాని వాళ్ళు యింకా గొప్ప దేశానికి, అంటే పరలోకానికి వెళ్ళాలని ఆశించారు. అందువల్ల దేవుడు యితరుల తనను 'వాళ్ళ దేవుడు' అని పిలిచినందుకు సిగ్గుపడలేదు. పెగ తన వాళ్ళ కోసం ఒక పట్టణం నిర్మించాడు.

¹⁷⁻¹⁸దేవుడు అబ్రాహామును పరీక్షించినప్పుడు అతనిలో విశ్వాసముండటంవల్ల ఇస్సాకును బలిగా అర్పించటానికి సిద్ధం అయ్యాడు. దేవుడు ఇస్సాకు ద్వారా నీ వంశం ఆభివృద్ధి చెందుతుంది* అని యింతకు పూర్వం వాగ్దానం చేశాడు. అయినా అబ్రాహాము తన ఏకైక పుత్రుణ్ణి బలిగా అర్పించ బోయాడు. ¹⁹దేవుడు చనిపోయిన వాళ్ళను బ్రతికించగలడని అబ్రాహాముకు తెలుసు. ఒక విధంగా చూస్తే దేవుడు ఇస్సాకును బ్రతికించి అబ్రాహాముకు ఇచ్చాడనే చెప్పకోవచ్చు.

²⁰ఇస్సాకు దేవుణ్ణి విశ్వసించాడు కాబట్టి, యాకోబును, విశావును వాళ్ళ భవిష్యత్తు ప్రకారం దీవించాడు.

²¹దేవుణ్ణి విశ్వసించాడు కాబట్టి యాకోబు, తాను మరణించే ముందు యోసేపు కుమారుల్ని దీవించగలిగాడు. అంతేకాక తన చేతి కట్టపై వ్రాలి దేవుణ్ణి ప్రార్థించాడు.

²²యోసేపు దేవుణ్ణి విశ్వసించాడు కాబట్టి తాను చనిపోయేముందు ఇశ్రాయేలు ప్రజలు ఈజిప్టు దేశం నుండి వెళ్ళిపోతారని ముందుగానే చెప్పగలిగాడు. అంతే కాక, అప్పుడు తన ఏముకల్ని ఏమీ చెయ్యాలో వాళ్ళకు చెప్పాడు. ²³మోషే తల్లి తండ్రులకు దేవుని పట్టి విశ్వాసముంది గనుక, మోషే జన్మించాక అతడు సాధారణమైన శిశువు కాడని గ్రహించగలిగారు. ఆ ద్వారా వాళ్ళు రాజాసనానికి భయపడకుండా అతణ్ణి మూడు నెలల దాకా దాచివుంచారు.

²⁴మోషే దేవుణ్ణి విశ్వసించాడు కాబట్టి, అతడు పెద్దవాడైన తర్వాత ఫరోకుమార్తె యొక్క కుమారునిగా గుర్తించబడటానికి నిరాకరించాడు. ²⁵పాపం ద్వారా లభించే సుఖాల్ని కొద్దికాలం అనుభవించటానికన్నా దేవుని ప్రజలతో సమానంగా కష్టాలను అనుభవించటానికి అతడు సిద్ధమయ్యాడు. ²⁶అతడు ప్రతి ఫలం కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉండేవాడు కనుక, ఈజిప్టులోని ఐశ్వర్యానికన్నా క్రీస్తు కొరకు అవమానం భరించటం ఉత్తమమని భావించాడు. ²⁷మోషే దేవుణ్ణి విశ్వసించాడు కనుక, అతడు రాజా యొక్క ఆగ్రహానికి భయపడకుండా ఈజిప్టు దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళి పోయాడు. అదృశ్యంగా ఉన్నవాణ్ణి చూసినట్లు అతడు భావించటం వల్ల అతని పట్టుదల పెరిగింది. ²⁸అతడు దేవుణ్ణి విశ్వసించటం మూలంగానే పస్కా పండుగను, రక్తాన్ని ద్వారాలపై ప్రోక్షించాలనే ఆచారాన్ని నియమించాడు. మృత్యు దూత ఇశ్రాయేలు ప్రజల మొదటి సంతానాన్ని తాకరాదని ఈ ఆచారం నియమించాడు. ²⁹దేవుణ్ణి విశ్వసించినందుకే ప్రజలు ఎట్టు సముద్రంలో ఏర్పడిన ఆరిన నేల మీద నడిచారు. కాని ఈజిప్టు దేశస్థులు అలా చెయ్యాలని ప్రయత్నించి సముద్రంలో తమని పోయారు.

³⁰ప్రజలు యెరికో కోట చుట్టు ఏడు రోజులు విశ్వాసంతో తిరగటం వల్ల ఆ కోట గోడలు పడి పోయాయి.

³¹దేవుణ్ణి విశ్వసించటం వల్లనే, వేశ్య అయినలు వంటి రాహోబు యెహూమావ పంపిన గూడవారులకు తన యింట్లో ఆతిథ్యమిచ్చింది. ఆ కారణంగానే, అవి శ్వాసులతో సహా ఆమె మరణించలేదు.

³²ఇంకం చెప్పమంటారు? గిదోనానును గురించి, బారాకు గురించి, సమ్నాను గురించి, యెష్టా గురించి, దావీదు గురించి, సమూయేలును గురించి మరియు ప్రవక్తల గురించి చెప్పటానికి నాకు వ్యవధి లేదు. ³³వీళ్ళు దేవుణ్ణి విశ్వసించటం వల్ల రాజ్యాలు జయించారు. న్యాయాన్ని స్థాపించారు. దేవుడు వాగ్దానం చేసిన దాన్ని పొందారు. సింహాల నోళ్ళు మూయించారు. ³⁴భయంకరమైన మంటల్ని అర్పివేశారు. కత్తి పోట్లనుండి తమను తాము రక్షించుకొన్నారు. వాళ్ళ బలహీనత బలంగా మారిపోయింది. వాళ్ళ యుద్ధాలలో గొప్ప శక్తి కనబరుస్తూ పరదేశీయ న్యాయను ఓడించారు. ³⁵దేవుణ్ణి విశ్వసించటం వల్లనే కొందరు స్త్రీలు చనిపోయిన తమ వాళ్ళను తిరిగి సజీవంగా పొందారు. కొందరు చావునుండి బ్రతికి వచ్చాక ఉత్తమ జీవితం

గడపాలనే ఉద్దేశ్యముతో చిత్రహింసలనుండి విడుదల కోరలేదు. ³⁶భక్తిహీనులు వీళ్ళలో కొందర్ని పరిహాసం చేస్తూ కొరడా దెబ్బలు కొట్టారు. మరి కొందర్ని సంకెళ్ళతో బంధించి చెరసాలలో వేశారు. ³⁷కొందర్ని రాళ్ళతో కొట్టారు; రంపంతో కోసారు; కత్తితో పొడిచి చంపారు. ఆ భక్తులు మేకల చర్మాలను, గొట్టెల చర్మాలను ధరించి అలాగే తిరిగారు. అంతేకాక హింసను, దుస్ప్రవర్తనను సహించారు. ³⁸వెడూరుల్లో పర్వత ప్రాంతాల్లో, గుహల్లో, సారంగాల్లో, నివసించారు. ఈ ప్రపంచం వాళ్ళకు తగిందికాదు.

³⁹వాళ్ళ విశ్వాసాన్ని దేవుడు మెచ్చుకొన్నాడు. కాని దేవుడు వాగ్దానం చేసింది వాళ్ళకు యింకా లభించలేదు. ⁴⁰దేవుడు మనకివ్వటానికి ఉత్తమమైన దాన్ని దాచి ఉంచాడు. మనతో కలిసి మాత్రమే వాళ్ళకు పరిపూర్ణత కలగాలని యిలా చేశాడు.

కుమారులు, క్రమశిక్షణ

12 అందువల్ల మన పక్షాన కూడా ఇందరు స్వాక్షులన్నార గనుక మన దారికి అడ్డం వచ్చిన వాటన్నిటిని తీసివారవేద్దాం. మనల్ని అంటుకొంటున్న పాపాల్ని వదిలించుకొందాం. మనం పరుగెత్తవలసిన పరుగు పందెంలో పట్టుదలతో పరుగిడుదాం. ²మన దృష్టిని యేసుపై ఉంచుదాం. మనలో విశ్వాసం పుట్టించిన వాడు, ఆ విశ్వాసంతో పరిపూర్ణత కలుగ చేయువాడు ఆయనే. తనకు లభింపనట్లు ఆనందం కోసం ఆయన సేలువను భరించాడు. సేలువను భరించి నప్పుడు కలిగిన అవమానాల్ని ఆయన లెక్క చెయ్యలేదు. ఇప్పుడాయన దేవుని సేవలోనానికీ కుడివేపున కూర్చోని ఉన్నాడు. ³పాపాత్ములు తనపట్ల కనుబరచిన ద్వేషాన్ని ఆయన ఏ విధంగా సహించాడో జాగ్రత్తగా గమనించండి. అప్పుడు మీరు అరిసిపోకుండా, దెర్రం కోల్పోకుండా వుంటారు. ⁴మీరు సావంతో చేస్తున్న యుద్ధంలో రక్షం చిందించవలసిన అవసరం యింతవరకు కలుగలేదు. ⁵మిమ్మల్ని కుమారులుగా భావించి చెప్పిన ప్రోత్సాహకరమైన ఈ సందేశాన్ని పూర్తిగా మరిచిపోయారు:

“నా కుమారుడా! ప్రభువు విధించిన క్రమశిక్షణను చులకన చెయ్యకు! నీ తప్ప ప్రభువు సరిదిద్ది నప్పుడు నిరుత్సాహపడకు!

⁶ ఎందుకంటే, ప్రభువు తనను ప్రేమించిన వాళ్ళనే శిక్షిస్తాడు. అంతేకాక తన కుమారునిగా అంగీకరించి ప్రతిఒక్కణ్ణి శిక్షిస్తాడు.”

సామెతలు 3:11-12

⁷కష్టాల్ని శిక్షణగా భావించి ఓరుకోండి. దేవుడు మిమ్మల్ని తన కుమారులుగా చూసుకొంటాడు. తండ్రీ సుండి శిక్షణ పొందిన కుమారుడెవడున్నాడు? ⁸మీకు శిక్షణ లభించక పోతే మీరు దేవుని నిజమైన కుమారులు కారన్నమాట. ప్రతి ఒక్కడూ క్రమశిక్షణ పొందుతాడు. ⁹మన తల్లిదండ్రులు మనకు శిక్షణనిచ్చారు. ఆ కారణంగా వాళ్ళను మనం గౌరవించాము. మరి అలాంటి వాళ్ళు మన ఆత్మలకు తండ్రీ అయిన వానికీ

యింకెంత గౌరవమివ్వాలో అలోచించండి. ¹⁰మన తండ్రులు, వాళ్ళకు తోచిన విధంగా కొద్దికాలం పాటు మనకు క్రమశిక్షణ నిచ్చారు. కాని దేవుడు మన మంచి కోసం, ఆయన పవిత్రతలో మనం భాగం పంచుకోవాలని మనకు శిక్షణనిచ్చాడు. ¹¹శిక్షణ పొందేటప్పుడు బాధగానే వుంటుంది. ఆనందంగా ఉండదు. కాని ఆ తర్వాత శిక్షణ పొందిన వాళ్ళు నీతి, శాంతి అనే ఫలం పొందుతారు.

¹²అందువల్ల మీ బలహీనమైన చేతుల్ని, వణకుతున్న మోకాళ్ళను శక్తివంతం చేసుకోండి. ¹³మీరు నడిచే దారుల్ని* సమంగా చేసుకోండి. అప్పుడు ఆ దారులు కుంటే వాళ్ళకు అటంకం కలిగించటానికి మారుగా సహాయపడ్డాయి.

హెచ్చరికలు, ఉపదేశాలు

¹⁴అందరిపట్ల శాంతి కనబరుస్తూ జీవించటానికి ప్రయత్నించండి. పవిత్రంగా జీవించండి. పవిత్రత లేకుండా ఎవరూ ప్రభువును చూడలేరు. ¹⁵ఒక్కరు కూడా దేవానుగ్రహానికి దూరం కాకుండా జాగ్రత్త పడండి. ¹⁶వ్యభిచారం చెయ్యకండి. ఒక పూట భోజనంకోసం జ్యేష్ఠపుత్రునిగా తన హక్కుల్ని అమ్మివేసిన ఏశావువలె భక్తిహీనులై జీవించకండి. ¹⁷ఏశావు ఆ తర్వాత ఆ ఆశిర్వాదం పొందాలని కోరినప్పుడు దేవుడు నిరాకరించిన విషయం మీకు తెలుసు. అతడు ఆ ఆశిర్వాదాన్ని పొందాలని వశ్యాత్వాపం చెందుతూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకొన్నాడు. కాని లాభం కలుగలేదు.

¹⁸తాకగల పర్వతం దగ్గరకు మీరు రాలేదు. అగ్ని జ్వాలలతో మండుతున్న పర్వతం దగ్గరకు మీరు రాలేదు. కారు మబ్బులు, చీకటి, తుపాను క్రమ్ముకొన్న పర్వతం దగ్గరకు మీరు రాలేదు. ¹⁹ఆ పర్వతం నుండి బూర ధ్వని, మాట్లాడుతున్న కంఠ ధ్వని వినటానికి రాలేదు. ఆ కంఠం విన్నవాళ్ళు భయపడి వినడానికి నిరాకరించారు. ²⁰ఎందుకంటే, “ఆ పర్వతాన్ని ఒక జంతువు తాకినా ఆ జంతువును రాళ్ళతో కొట్టాలి!” అని ఆ స్వరం ఆజ్ఞాపించింది. ఈ ఆజ్ఞను వాళ్ళు భరించలేక పోయారు. ²¹ఆ దృశ్యము ఎంత భయంకరంగా ఉందంటే, మోషే నేను భయంతో ఒణికి పోతున్నాను* అని అన్నాడు.

²²కాని మీరు సేయాను పర్వతం దగ్గరకు వచ్చారు. ఇదే పరలోకపు యెరూషలేము! సజీవుడైన దేవుని నగరం. ఆనందంతో సమూహమైన వేలకొలది దేవదూతల దగ్గరకు మీరు వచ్చారు. ²³మొట్టమొదట జన్మించిన వాళ్ళ సంఘానికి మీరు వచ్చారు. వీళ్ళు పేర్లు పరలోకంలో వ్రాయబడి ఉన్నాయి. మానవుల న్యాయాధిపతియైన దేవుని దగ్గరకు మీరు వచ్చారు. దేవుడు పరిపూర్ణత కలిగించిన నీతిమంతుల ఆత్మల దగ్గరకు మీరు వచ్చారు. ²⁴క్రొత్త ఒడంబడికకు మధ్య

దారుల్ని సామెత. 4:26.

ఆ ... కొల్టాలి నిర్గమ. 19:12-13.

నేను ... పోతున్నాను ద్వితీ. 9:19.

వర్తి అయిన యేసు దగ్గరకు మీరు వచ్చారు. హేబేలు రక్తానికన్నా ఉత్తమనందొకానిచ్చే 'ప్రోక్షింపబడే రక్తం' దగ్గరకు మీరు వచ్చారు.

²⁵జాగ్రత్త! మనతో మాట్లాడుతున్న ఆయన్ని నిరాకరించకండి. ఆయన ఇహలోకానికి వచ్చి పలికిన మాటల్ని ఆనాటి వాళ్ళు నిరాకరించారు. తద్వారా ఆయన ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోలేక సాయాధారు. మరి ఆయన పరలోకంనుండి పలికే మాటల్ని నిరాకరిస్తే ఆయన ఆగ్రహంనుండి ఎలా తప్పించుకొన గలము? ²⁶ఆనాడు ఆయన కంఠం భూకంఠం కలిగించింది. కాని యిప్పుడు ఆయన, "నేను భూమినే కాక ఆకాశాన్ని కూడా, మరొక్కసారి కదిలిస్తాను"* అని వాగ్దానం చేసాడు. ²⁷"మరొక్కసారి" అన్న పదాలు, కదిలే వాటిని, అంటే సృష్టించబడ్డవాటిని నాశనం చేస్తాడని సూచిస్తున్నాయి. కదలనివి అలాగే ఉండేపోతాయి.

²⁸వ్యవరూ కదిలించలేని రాజ్యం మనకు లభింపనున్నది కనుక దేవునికి మనము కృతజ్ఞులమై ఉండాలి. ఆయన్ని భయం భక్తులతో, ఆయనకు యిష్టమైన విధంగా ఆరాధించుదాము. ²⁹ఎందుకంటే, మన దేవుడు "మండుచున్న అగ్నిలాంటివాడు."*

వివరి మాటలు

13 పరస్పరం సోదరుల్లా జీవించండి. ²తెలియని వాళ్ళకు ఆతిథ్యమివ్వండి. కొందరు యిలా చేసి తమకు తెలియకుండానే దేవదూతలకు ఆతిథ్యమిచ్చారు. ³చెరసాలలో ఉన్న వాళ్ళను, మీరు వాళ్ళతో సహా ఉన్నట్లు భావించి జ్ఞాపకంచేసుకోండి. అదేవిధంగా కష్టాలనుభవిస్తున్న వాళ్ళను, మీరు వాళ్ళతో సహా కష్టాలనుభవిస్తున్నట్లు భావించి జ్ఞాపకంచేసుకోండి.

⁴వివాహాన్ని అందరూ గౌరవించాలి. వివాహాన్ని నిష్కళంకంగా ఉంచాలి. వ్యభిచారుల్ని, వివాహితులతో లౌకిక సంబంధాలను పెట్టుకున్న వాళ్ళను దేవుడు శిక్షిస్తాడు. ⁵ధనాశ లోకుండా జీవితాలు గడపండి. మీ దగ్గురున్న దానిలో సంతృప్తి చెందండి. ఎందుకంటే దేవుడు ఈ విధంగా అన్నాడు:

"నేను నిన్ను ఎన్నటికీ విడువను నిన్నెన్నటికీ ఒంటరివాణ్ణి చెయ్యను." ద్వితీయోపదేశ 31:6

⁶అందువల్ల మనం దృఢ విశ్వాసంతో, "ప్రభువు నా రక్షకుడు, నాకే భయంలేదు. మానవుడు నన్నేమి చెయ్యగలడు?"

కీర్తన 118:6-7

అని అంటున్నాము. ⁷మీకు దేవ సందేశాన్ని ఉపదేశించిన గురువుల్ని జ్ఞాపకముంచుకోండి. వాళ్ళ జీవిత విధానం వలన కలిగిన మంచిన గమనించండి. వాళ్ళ విశ్వాసాన్ని అనుసరించండి. ⁸నిన్న, నేడు, నిరంతరం యేసు క్రీస్తు ఒకే విధంగా ఉంటాడు.

నేను ... కదిలిస్తాను హగ్గెయి 2:6.

మండు ... లాంటివాడు ద్వితీ.4:24.

⁹ఎన్నో రాకాల విచిత్రమైన బోధనలు ఉన్నాయి. వాటివల్ల మోసపోకండి. దేవానుగ్రహంతో మన హృదయాలు శక్తి సాంద్రాలిగాని ఆపారంలో కాదు. ఆహార నియమా వల్ల వాళ్ళకు లాభం కలుగదు.

¹⁰యూదుల గుడారంలో సేవచేసే యాజకులకు మన బలివీరం మీద బలి ఇచ్చి దాన్ని తినే అధికారం లేదు. ¹¹వాడు ప్రాయశ్చిత్తంగా అర్పించబానికి ప్రధాన యాజకుడు జంతువుల రక్తాన్ని అతి పవిత్ర స్థానంలోకి తీసుకు వెళ్ళేవాడు. ఆ జంతువుల దేహాన్ని శిబిరానికి ఆవలి వైపు కాళ్ళోవాడు. ¹²మునుష్యుల్ని తన రక్తంతో పవిత్రం చెయ్యాలని యేసు నగరపు సింహద్వారానికి ఆవల మరణించాడు. ¹³అందువల్ల శిబిరం వెలుపలనున్న ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి ఆయన అవమానాన్ని పంచుకుందాం. ¹⁴మనకు స్థిరమైన పట్టణం లేదు. కాని మున్నుండు రాసున్న పట్టణం కొరకు ఎదురు చూస్తున్నాము. ¹⁵అందువల్ల మనం యేసు ద్వారా దేవుణ్ణి అన్ని వేళలా స్తుతించుదాం. మన నోటి ద్వారా కలిగే స్తుతిని ఆయనకు బలిగా అర్పించి, ఆయన పేరులో ఉన్న కీర్తిని పంచుకుందాం. ¹⁶ఇతరులకు ఉపకారం చెయ్యండి. మీకున్న దాన్ని యితరులతో పంచుకోండి. ఇలాంటి పనులు దేవునికి చాలా యిష్టం. ¹⁷మీ సాయకుల పట్ల విదేయతగా ఉంటూ, వాళ్ళు చెప్పినట్లు చెయ్యండి. మీ ఆత్మల్ని కాపాడవలసిన పని వాళ్ళది. వాళ్ళు దేవుని ముందు లెక్క చెప్పవలసి వుంటుంది. వాళ్ళకు మీరు విదేయులై వుండే, వాళ్ళు తాము చేయవలసిన పనిని ఆనందంగా చేయగలుగుతారు. అది వాళ్ళకు భారంగా వుండదు. వాళ్ళకు భారం కలగటం మీకు మంచిది కాదు.

¹⁸మా కోసం ప్రార్థించండి. మా అంతరాత్మలు నిర్మలమైనవనే విశ్వాసం మాకు ఉంది. మేము అన్ని విధాలా గౌరవప్రదంగా జీవించాలనుకొంటున్నాము. ¹⁹నేను ముఖ్యంగా వేడుకునేదేమిటంటే, నేను త్వరలోనే మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని దేవుణ్ణి ప్రార్థించండి.

²⁰శాంతిని స్థాపించే దేవుడు, గొఱ్రెల గొప్ప కాపరి అయిన మన యేసు ప్రభువును తిరిగి బ్రతికించాడు. ఈ కార్యాన్ని దేవుడు శాశ్వతమైన ఒడంబడిక రక్తం ద్వారా జరిగించాడు. ²¹ఆ దేవుడు మీరు ఆయన యిష్టానుసారం నడుచుకునేటట్లు మీకు కావలసినవి సమకూర్చు గాక! ఆయన మనలో ఉండి, యేసు క్రీస్తు ద్వారా తన యిష్టాన్ని నెరవేర్చుగాక! ఆయనకు చిరకాలం మహిమ కలుగుగాక! ఆమేన.

²²సోదరులారా! నేనీ లెఖను కృత్యంగా వ్రాసాను. ప్రోత్సాహం కలుగ చేసే ఈ సందేశాన్ని సహృదయంతో చదువమని వేడుకుంటున్నాను. ²³మన సోదరుడైన తిమోతినీ విడుదల చేసినట్లు మీకు తెలియ జేస్తున్నాను. అతడు నా వద్దకు త్వరలో వస్తే అతనితో కలిసి మిమ్మల్ని చూడబానికి వస్తాను. ²⁴మీలోవున్న పెద్దలకు, దేవుని ప్రజలకు వందనాలు తెలుపండి. ఇబలి దేశానికి చెందిన విశ్వాసులు మీకు వందనాలు తెలుపుతున్నారు. ²⁵మీ అందరికీ ప్రేమానుగ్రహము తోడుగా వుండుమగాక!